

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ ลักษณะของกฎหมายอาญา	๑
ความหมายของกฎหมายอาญา	๑
หลักเกณฑ์ในการกำหนดความผิดทางอาญา	๒
ลักษณะพิเศษของกฎหมายอาญา	๓
บทที่ ๒ การใช้กฎหมายอาญาย้อนหลังเพื่อเป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด	๒๐
๑. ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง การกระทำเช่นนั้น ไม่เป็นความผิดต่อไป	๒๑
๒. กฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง มิได้ยกเลิกความผิดตามกฎหมาย ที่ไว้ในขณะกระทำความผิดแต่มีความแตกต่างกัน	๓๑
บทที่ ๓ ขอบเขตของการใช้กฎหมายอาญา	๕๑
หลักดินแดน	๕๑
๑. การกระทำความผิดในราชอาณาจักร	๕๒
๒. การกระทำความผิดนอกราชอาณาจักร แต่ถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร	๕๔
หลักอำนาจลงโทษสากล	๗๐
หลักบุคคล	๗๑
การห้ามลงโทษ "ซ้ำซ้อน" สำหรับการกระทำ "กรรมเดียว" :	
การคำนึงถึงคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศ	๘๑
กรณีกระทำความผิดนอกราชอาณาจักร	๘๔
กรณีกระทำความผิดในราชอาณาจักร หรือกระทำความผิด ที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร	๘๖

	หน้า
บทที่ ๔ ประเภทของความผิดอาญา	๙๐
๑. การแบ่งแยกประเภทความผิดในแง่ของกฎหมาย	๙๐
๒. การแบ่งแยกประเภทความผิดในแง่ของการกระทำ	๙๐
๓. การแบ่งแยกประเภทความผิดในแง่เจตนา	๙๖
๔. การแบ่งแยกประเภทความผิดในแง่ผู้กระทำ	๙๗
๕. การแบ่งแยกประเภทความผิดในแง่โทษ	๙๗
๖. การแบ่งแยกประเภทความผิดในแง่ของการดำเนินคดี	๙๗
 บทที่ ๕ โครงสร้างความรับผิดในทางอาญา	 ๙๘
โครงสร้างข้อ ๑ การกระทำครบ “องค์ประกอบ” ที่กฎหมายบัญญัติ	๙๘
โครงสร้างข้อ ๒ การกระทำไม่มีกฎหมายยกเว้นความผิด	๑๐๐
โครงสร้างข้อ ๓ การกระทำนั้นไม่มีกฎหมายยกเว้นโทษ	๑๐๔
เหตุผลโทษ	๑๐๕
 บทที่ ๖ โครงสร้างข้อ ๑ การกระทำครบ “องค์ประกอบ” ที่กฎหมายบัญญัติ	 ๑๐๘
ตอนที่ ๑ มีการกระทำ	๑๐๘
ข้อสังเกตโดยทั่วไปเกี่ยวกับการกระทำ	๑๑๐
การกระทำโดยการเคลื่อนไหวร่างกาย	๑๑๔
การกระทำโดยการไม่เคลื่อนไหวร่างกาย	๑๑๕
๑. การกระทำโดยงดเว้น	๑๑๖
๒. การกระทำโดยละเว้น	๑๔๐
ตอนที่ ๒ การกระทำนั้นครบ “องค์ประกอบภายนอก” ของความผิดในเรื่องนั้น ๆ	๑๔๗
๑. ผู้กระทำ	๑๔๘
๒. การกระทำ	๑๘๒
๓. วัตถุประสงค์การกระทำ	๑๘๓
ตอนที่ ๓ การกระทำนั้นครบ “องค์ประกอบภายใน” ของความผิดในเรื่องนั้น ๆ	๑๙๑

ส่วนที่ ๑ เจตนา

๑. เจตนาตามความเป็นจริง

ผู้กระทำได้ "รู้" ข้อเท็จจริง

ประสงค์ต่อผล

เล็งเห็นผล

เจตนาพิเศษ

องค์ประกอบภายนอกซึ่งมิใช่ "ข้อเท็จจริง"

การสำคัญผิดในตัวบุคคล

การสำคัญผิดในข้อเท็จจริง

สำคัญผิดว่ามีข้อเท็จจริงซึ่งทำให้การกระทำนั้นไม่เป็นความผิด

สำคัญผิดว่ามีข้อเท็จจริงซึ่งทำให้ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ

สำคัญผิดว่ามีข้อเท็จจริงซึ่งทำให้ผู้กระทำได้รับโทษน้อยลง

การสำคัญผิดในข้อเท็จจริงโดยประมาท

ความ "เข้าใจผิด" ในข้อเท็จจริงของผู้กระทำกับความรับผิดชอบในทางอาญา

๒. เจตนาโดยผลของกฎหมาย (ไม่ประสงค์ต่อผลและไม่เล็งเห็นผล)

การกระทำโดยพลาด

ส่วนที่ ๒ ประมาท

ส่วนที่ ๓ ไม่เจตนา ไม่ประมาท

ตอนที่ ๔ ผลของการกระทำสัมพันธ์กับการกระทำ

ตามหลักในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผล

หลักในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผล

ผลโดยตรง

ผลโดยตรงที่ทำให้ผู้กระทำได้ต้องรับโทษหนักขึ้น : ผลธรรมดา

ผลโดยตรงที่เกิดจาก "เหตุแทรกแซง"

	หน้า
บทที่ ๗ โครงสร้างข้อ ๒ การกระทำไม่มีกฎหมายยกเว้นความผิด	๔๘๘
ตอนที่ ๑ ป้องกัน	๔๘๙
หลักเกณฑ์ของการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๖๘	๔๙๐
๑. มีภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย	๔๙๐
๒. ภัยอันตรายนั้นใกล้จะถึง	๕๑๖
๓. ผู้กระทำจำเป็นต้องกระทำเพื่อป้องกันสิทธิของตนเอง หรือผู้อื่นให้พ้นจากภัยอันตรายนั้น	๕๒๘
๔. การกระทำโดยป้องกันสิทธินั้นไม่เกินขอบเขต	๕๓๘
ตอนที่ ๒ ความยินยอม	๕๗๙
บทที่ ๘ โครงสร้างข้อ ๓ การกระทำนั้นไม่มีกฎหมายยกเว้นโทษ	๕๘๙
ตอนที่ ๑ การกระทำโดยจำเป็น	๕๙๐
จำเป็นเพราะอยู่ในที่บังคับ	๕๙๑
จำเป็นเพื่อให้พ้นภัยอันตราย	๕๙๙
ตอนที่ ๒ เหตุยกเว้นโทษอื่น ๆ ตามประมวลกฎหมายอาญา	๖๒๓
ส่วนที่ ๑ การกระทำความผิดของเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี	๖๒๓
ส่วนที่ ๒ การกระทำความผิดของคนวิกลจริต	๖๒๖
ส่วนที่ ๓ การกระทำความผิดของผู้มีเมมา	๖๓๕
ส่วนที่ ๔ การกระทำความผิดตามคำสั่งที่มีชอบด้วย กฎหมายของเจ้าพนักงาน	๖๔๖
ส่วนที่ ๕ การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในบางความผิด ระหว่างสามีภริยา	๖๔๙
ตอนที่ ๓ เหตุยกเว้นโทษกรณีพิเศษ ผู้กระทำถูกล่อ ให้กระทำความผิดโดยเจ้าพนักงานหรือตัวแทน	๖๕๓
บทที่ ๙ เหตุลดโทษ	๖๖๔
ตอนที่ ๑ เหตุลดโทษโดยทั่วไป	๖๖๕
ส่วนที่ ๑ ความไม่รู้กฎหมาย	๖๖๕
ส่วนที่ ๒ คนวิกลจริตซึ่งยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง	๖๖๘

ส่วนที่ ๓ คนมีนเมาซึ่งสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง	๖๗๒
ส่วนที่ ๔ ป้องกัน จำเป็น เกินขอบเขต	๖๗๓
ส่วนที่ ๕ การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินบางมาตรา ระหว่างญาติสนิท	๖๗๓
ส่วนที่ ๖ ผู้กระทำความผิดอายุกว่า ๑๕ ปี แต่ต่ำกว่า ๑๘ ปี หรือตั้งแต่ ๑๘ ปี แต่ไม่เกิน ๒๐ ปี	๖๗๕
ส่วนที่ ๗ เหตุบรรเทาโทษ	๖๗๘
ตอนที่ ๒ เหตุลดโทษเพราะบันดาลโทสะ	๖๘๒
๑. ถูกข่มเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม	๖๘๓
๒. การที่ถูกข่มเหงเช่นนั้นเป็นเหตุให้ผู้กระทำบันดาลโทสะ	๗๑๓
๓. ผู้กระทำได้กระทำความผิดต่อผู้ข่มเหงในขณะที่บันดาลโทสะ ป้องกันและบันดาลโทสะ	๗๑๔
บรรณานุกรม	๗๔๑